

της βιωσιμότητα και θα προκαλέσει απώλεια της αξίας όλων των περιουσιακών της στοιχείων. Εξάλλου, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως θεωρώντας ότι δεν υπάρχει συγκεκριμένο κοινωνικό και οικονομικό πλαίσιο που πρέπει να ληφθεί υπόψη στην περίπτωση της προσφεύγουσας.

- (¹) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε υποθέσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2006, C 298, σ. 17).
 (2) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).
 (3) Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23 παράγραφος 2 σημείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, 1.9.2006, σ. 2).

Προσφυγή της 13ης Οκτωβρίου 2009 — Τερεζάκης κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-411/09)

(2009/C 312/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ιωάννης Τερεζάκης (εκπρόσωπος: B. Lombart, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής υπό μορφή επιστολής της 3ης Αυγούστου 2009, η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 10 Αυγούστου 2009, περί αρνήσεως κοινολογήσεως στον τελευταίο ορισμένων αποσπασμάτων και παραρτημάτων εγγράφων που αντηλλάγησαν μεταξύ της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολεμήσεως της Απάτης και του ελληνικού Υπουργείου Οικονομικών αναφορικά με ενδεχόμενες φορολογικές παρατυπίες σε σχέση με την κατασκευή του αεροδρομίου Σπάτων στην Αθήνα, Ελλάδα,

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων επιδιώκει την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 3ης Αυγούστου 2009, η οποία του κοινοποιήθηκε στις 10 Αυγούστου 2009, με την οποία αρνήθηκε να του κοινολογήσει ορισμένα αποσπάσματα και παραρτήματα εγγράφων που αντηλλάγησαν μεταξύ της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολεμήσεως της Απάτης και του ελληνικού Υπουργείου Οικονομικών αναφορικά με ενδεχόμενες φορολογικές παρατυπίες σε σχέση με την κατασκευή του διεθνούς αεροδρομίου των Αθηνών στα Σπάτα, για τους λόγους που ακολουθούν.

Πρώτον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει προδήλου πλάνης περί το δίκαιο και περί της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών κατά το μέτρο που η Επιτροπή

πεπλανημένως ερμήνευσε και εφήρμοσε το άρθρο 42, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Ο προσφεύγων προβάλλει ότι η Επιτροπή απλώς επικατέστηκε αορίστως την ύπαρξη εξαιρέσεως ως προς την πρόσβαση σε έγγραφα με σκοπό την προστασία εμπορικών απορρήτων, προκειμένου να αρνηθεί να κοινολογήσει ορισμένα αποσπάσματα των επίμαχων εγγράφων, χωρίς να επικατέστη συγκεκριμένους λόγους αφορώντες τον κίνδυνο πραγματικής υπονομεύσεως της προστασίας των εμπορικών απορρήτων των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων.

Περαιτέρω, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 1 του προαναφερθέντος κανονισμού και παραβίασε την αρχή της ευρύτερης δυνατής προσβάσεως στα έγγραφα της Επιτροπής, η οποία καθιερώνεται με την παράγραφο α' του άρθρου αυτού καθώς και με τη νομολογία των κοινοτικών δικαστηρίων.

Επιπρόσθετα, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο παραλείποντας να τον ενημερώσει σχετικά με τους λόγους επί των οποίων στηρίξε την απόφασή της. Υποστηρίζει ότι, παραπέμποντας απλώς στις εξαιρέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, προκειμένου να αρνηθεί την αιτηθείσα πρόσβαση, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που καθιερώνει το άρθρο 253 ΕΚ.

Τέλος, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή πεπλανημένως συμπεράνε ότι τα παραρτήματα των εγγράφων στα οποία ζήτησε πρόσβαση ο προσφεύγων βρίσκονταν στην κατοχή του προσφεύγοντα, εκκινώντας από την πεπλανημένη εκτίμηση ότι τα αιτηθέντα έγγραφα ήταν πανομοιότυπα με εκείνα τα οποία είχε στη διάθεσή του ο προσφεύγων. Συνεπώς, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει προδήλου πλάνης περί το δίκαιο κατά το μέτρο που η Επιτροπή δεν εφήρμοσε τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 και συγκεκριμένα το άρθρο 4 αυτού.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ.43)

Προσφυγή-αγωγή της 14ης Οκτωβρίου 2009 — CEA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-412/09)

(2009/C 312/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (CEA) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. García-Gallardo Gil-Fournier, M. Arias Díaz και C. Humpe, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να βεβαιώσει την παραλαβή της προσφυγής-αγωγής (δικόγραφο της προσφυγής, πληρεξούσιο, αντίγραφα και έγγραφα) και να κρίνει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή·
- να εξετάσει την προσφυγή-αγωγή που άσκησαν εξ ονόματος και για λογαριασμό της CEA οι νόμιμοι εκπρόσωποί της·
- να κηρύξει άκυρη, σύμφωνα με το άρθρο 230 ΕΚ, την απόφαση της Επιτροπής — κοινοποιηθείσα στην CEA με έγγραφο της 29ης Ιουλίου 2009 — με την οποία το όργανο αυτό αρνήθηκε να εξομοιώσει τις καταβαλλόμενες από τη CEA αποζημιώσεις λόγω συνταξιοδότησεως προς επιλέξιμες έμμεσες μισθολογικές δαπάνες και να χορηγήσει στη CEA πιστοποιητικό λογιστικής μεθοδολογίας·
- επικουρικώς, δυνάμει του άρθρου 238 ΕΚ, να αναγνωρίσει (i) ότι η αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησεως συνιστά επιλέξιμη δαπάνη κατ' εφαρμογήν των συμβατικών κανόνων του 7ου ΠΠΕΤΑ και (ii) να αναγνωρίσει ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δεν τηρεί τις συμβατικές τις υποχρεώσεις έναντι της CEA στο πλαίσιο του 7ου ΠΠΕΤΑ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κυρίως, η προσφυγή βάσει του άρθρου 230 ΕΚ αποσκοπεί στην ακύρωση της οριστικής απόφασης της Επιτροπής που κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (CEA) στις 29 Ιουλίου 2009 και με την οποία το όργανο αυτό αρνήθηκε να εξομοιώσει τις καταβαλλόμενες από τη CEA αποζημιώσεις λόγω συνταξιοδότησεως προς επιλέξιμες έμμεσες μισθολογικές δαπάνες και να χορηγήσει στην CEA πιστοποιητικό λογιστικής μεθοδολογίας που θα της επιτρέψει να δηλώσει τις έμμεσες αυτές δαπάνες προσωπικού προκειμένου να επιτύχει την απόδοση των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε κατά την υλοποίηση των συγχρηματοδοτούμενων σχεδίων στο πλαίσιο του έβδομου προγράμματος-πλαίσιου έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης.

Η CEA εκτιμά ότι η απόφαση της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία οι αποζημιώσεις λόγω συνταξιοδότησεως δεν συνιστούν επιλέξιμες έμμεσες μισθολογικές δαπάνες στηρίζεται σε νομικές πλάνες και πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, καθώς και ότι η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της χρηστής διοίκησης, της ασφάλειας δικαίου, της αναλογικότητας και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Επικουρικώς, με αγωγή βάσει του άρθρου 238 ΕΚ ζητείται να αναγνωρισθεί ότι η Επιτροπή δεν τηρεί τις συμβατικές δεσμεύσεις της έναντι της CEA, αρνούμενη να εξομοιώσει τις καταβαλλόμενες από την CEA αποζημιώσεις λόγω συνταξιοδότησεως προς επιλέξιμες δαπάνες και, ως εκ τούτου, να τις αποδώσει.

Προσφυγή της 14ης Οκτωβρίου 2009 — Henkel κατά ΓΕΕΑ — JLO Holding (LIVE)

(Υπόθεση T-414/09)

(2009/C 312/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Henkel AG & Co. KGaA (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Milbradt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: JLO Holding Company LLC (Santa Monica, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 30ής Ιουλίου 2009 (υπόθεση R 609/2008-1), καθόσον ο δικαιούχος του κοινοτικού σήματος αριθ. 984 245 («LIVE») κηρύχθηκε έκπτωτος των δικαιωμάτων του για τα προϊόντα: σαπούνια, είδη αρωματοποιίας και καλλυντικά,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το λεκτικό σήμα «LIVE» για προϊόντα της κλάσης 3 (κοινοτικό σήμα αριθ. 984 245).

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η εταιρία JLO Holding Company, LLC.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Μερική έκπτωση του δικαιούχου από τα δικαιώματα που αντλεί από το κοινοτικό σήμα.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεως και μερική έκπτωση του δικαιούχου από τα δικαιώματα που αντλεί από το κοινοτικό σήμα.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 51, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, καθόσον η αναγκαία για τη διατήρηση των δικαιωμάτων επί του σήματος χρήση των επίμαχων σημάτων έχει αποδειχθεί ακόμη και για τα σαπούνια, τα είδη αρωματοποιίας και τα καλλυντικά.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).